

7 грѣшихмы. Съвсѣмъ ся ^аразвратихмы прѣдъ тебе, и не упазихмы заповѣди - тѣ и повелѣнія - та, ^и и сѣдобы - тѣ, които ты заповѣда на рабъ - тѣ си Моисея. Помени, молюхъ ся слово - то, което си заповѣдалъ ты на рабъ - тѣ си Моисея, и реклъ: ^аАко станете прѣстѣпници, азъ ще вы распыр - сяж между народы - тѣ: Но ^аако ся обър - нете къмъ мене, и упазите заповѣди - тѣ ми и ты вършите, ^аако има отъ васъ хвърлени и до краища - та на небеса - та, и отъ тамъ ще ты съберѣж, и ще ты дове - дѣ на мѣсто - то, което избрахъ да насе - лѣж име - то си тамъ. ^аА тѣзи сѣж раби твои и люде твои, които ты избави съ голѣмъ - тѣ си силѣ, и съ крѣпкѣ - тѣ си рѣжж. Молюхъ ся, Господи, ^ада бѣде ухо - то ти внимателно въ молитвѣ - тѣ на рабъ - тѣ ти, и въ молитвѣ - тѣ на рабы - тѣ ти, ^акоито желаятъ да ся боятъ отъ име - то ти: и направи да благоуспѣе, молюхъ ся, рабъ - тѣ ти тойзи день, и дай му да намѣри милость прѣдъ тогози чело - вѣка. Защото азъ ^абѣхъ виночерпецъ на царя.

ГЛАВА 2.

1 И въ мѣсець Нисанъ, въ двадесето - то лѣто ^ана царь Артаксеркса, ^иимаше вино прѣдъ него: и ^азѣхъ вино - то, та дадохъ на царя. И азъ ^аникога не бѣхъ былъ 2 дряхлъ прѣдъ него. За това царь - тѣ ми рече: Защо е лице - то ти дряхло, а ты не си болень? това не е освѣнъ ^асърдечна скърбъ. Тогазы ся уплашихъ твърдѣ мно - 3 го. И рѣкохъ на царя: ^аДа живѣе царь - тѣ въ вѣкъ: какъ да не е лице - то ми дряхло, ^акато градъ - тѣ, мѣсто - то на гроби - ща - та на отцы - тѣ ми, е запустень, и 4 порты - тѣ му изгорены съ огнь? Тогазы ми рече царь - тѣ: За какво правишь ты прошение? И помолихъ ся на Бога небес - 5 наго. И рѣкохъ на царя: Ако е угодно на царя, и ако рабъ - тѣ ти е намѣрилъ въ Иудеѣхъ, въ градъ - тѣ на гробища - та на 6 отцы - тѣ ми за да го съградѣж. И рече ми царь - тѣ, (като сѣдѣше при него цари - ца - та:) Колько ще ся продължи ходение - то ти? и кога ще ся върнешъ? И угодно быде прѣдъ царя да мя проводи: и да - 7 дохъ му ^асрокъ. И рѣкохъ на царя: Ако е угодно на царя, да ми ся дадѣтъ по - слания къмъ областници - тѣ оттамъ рѣ - 8 кѣ - тѣ за да мя испроводятъ додѣ оли - 8 дѣ въ Иудеѣхъ: И посланіе за Асафа

стражъ - тѣ на царско - то бранище, за да ми даде дървие да направѣж врата - та на твърдѣль - тѣ на храмъ - тѣ, и градскѣ - тѣ стѣнѣхъ, ^ии домъ - тѣ въ който ще влѣзж. И подари ми царь - тѣ ^авсичко, ^аспоредъ благѣ - тѣ рѣжж на Бога моего надъ мене. 9 Дойдохъ прочее при областници - тѣ от - самъ рѣкѣ - тѣ, та имъ дадохъ царскѣ - тѣ посланія. А царь - тѣ бѣ проводилъ начал - ницы на силѣ и конници съ мене. А когато Санаваллатъ Оронецъ - тѣ, и Товія рабъ - тѣ, Аммонецъ - тѣ, чухъ, оскърбихъ ся твърдѣ много че дошелъ чело - вѣкъ да иска добро - то на Израилевы - тѣ сынове. 11 И ^адойдохъ въ Иерусалимъ, и стояхъ 12 тамъ три дни. И станѣхъ прѣзъ ноцъ - тѣ азъ и малцина нѣкои съ мене: и не явихъ никому що бѣше турилъ Богъ мой въ срдце - то ми да направѣж за Иеруса - лимъ: и ^адругъ скотъ нѣмаше съ мене, 13 освѣнъ скотъ - тѣ на който яздѣхъ. И из - лѣзохъ прѣзъ ноцъ - тѣ ^апрѣзъ портѣ - тѣ на долъ - тѣ та ^адойдохъ срецъ источникъ - тѣ на смокъ - тѣ, и къмъ портѣ - тѣ на гноище - то, та прѣгледахъ Иерусалимскѣ - тѣ стѣны, които бѣхъ ^аразорены, и пор - ты - тѣ имъ изгорены съ огнь. Стѣнѣ зам - инѣхъ ^акъмъ портѣ - тѣ на источникъ - тѣ и къмъ Царскій - тѣ водоємъ: и нѣмаше мѣсто за да прѣмине скотъ - тѣ който бѣ 15 подъ мене. И възлѣзохъ прѣзъ ноцъ - тѣ ^апрѣзъ потокъ - тѣ: и като прѣгледахъ стѣнѣ - тѣ, завърнѣхъ ся и влѣзохъ прѣзъ портѣ - тѣ на долъ - тѣ, та ся върнѣхъ. 16 А кметове - тѣ не знаехъ дѣ ходихъ, и що сторихъ: нито бѣхъ явилъ още ^атова, нито на Иудей - тѣ, нито на священни - цы - тѣ, нито на благородны - тѣ, нито на кметове - тѣ, нито на други - тѣ които бѣ - 17 хъ на работѣ. И рѣкохъ имъ: Вы види - те озлобление - то въ което смы, какъ Ие - русалимъ е опустошенъ, и порты - тѣ му сѣж изгорены съ огнь: елате, и да съгра - димъ стѣнѣ - тѣ на Иерусалимъ, за да не 18 смы вече ^авъ поношение. И извѣстихъ имъ ^аза рѣжж - тѣ на Бога моего която бѣше блага надъ мене, още и за думы - тѣ на царя, които ми рече: И тѣ рекохъ: Да станемъ, и да съградимъ. Така ^аукрѣ - пихъ рѣцѣ - тѣ си къмъ добро - то. 19 Но когато чухъ Санаваллатъ Оронецъ - тѣ, и Товія рабъ - тѣ, Аммонецъ - тѣ, и Ги - самъ Аравянинъ - тѣ, ^априсмѣхъ ни ся, и прѣзрѣхъхъ ны, и думахъ: Що е това нѣ - 20 което което правите? ^аискате да ся поди - гнете ли противъ царя? А азъ имъ отго -

з Псал. 106; 6. Дан. 9; 5.
и Втор. 28; 15.
i Лев. 26; 33. Втор. 4; 25, 26, 27, 28; 64.
к Лев. 26; 39 и др. Втор. 4; 29, 30, 31. 30; 2.
л Втор. 30; 4.
м Втор. 9; 29. Дан. 9; 15.
н Ст. 6.

о Иса. 26; 8. Евр. 13; 18.
п Гл. 2; 1.
а Езд. 7; 1.
б Гл. 1; 11.
в Прит. 15; 13.
г 3 Цар. 1; 31. Дан. 2; 4. 5; 10. 6; 6, 21.

д Гл. 1; 3.
е Гл. 5; 14. 13; 6.
ж Гл. 3; 7.
з Езд. 5; 5. 7; 6, 9, 28. Ст. 18.
и Езд. 8; 32.
i 2 Лѣт. 26; 9. Гл. 3; 13.
к Гл. 1; 3. Ст. 17.
л Гл. 3; 15.

м 2 Цар. 15; 23. Иер. 31; 40.
н Гл. 1; 3. Псал. 44; 13. 79;
4. Иер. 24; 9. Иса. 5; 14, 15.
22; 4.
о Ст. 8.
п 2 Цар. 2; 7.
р Псал. 44; 13. 79; 4. 80; 6.
с Гл. 6; 6.